



У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Молчанової Лідії Федорівни щодо офіційного тлумачення частин першої, другої, четвертої статті 1 Закону Української РСР від 3 липня 1991 року "Про підвищення соціальних гарантій для трудящих" та пов'язаних з ним деяких інших нормативно-правових актів

м.Київ

21 жовтня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Молчанової Лідії Федорівни.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка Олександра Миколайовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянка Молчанова Л.Ф. у конституційному зверненні, підписаному її повноважним представником, порушує питання про необхідність офіційного тлумачення частин першої, другої, четвертої статті 1 Закону Української РСР від 3 липня 1991 року "Про підвищення соціальних гарантій для трудящих", а також частин другої, третьої пункту 1 Постанови Верховної Ради України від 6 грудня 1991 року "Про порядок введення в дію Закону України "Про пенсійне забезпечення"; пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 1 січня 1992 року № 1 "Про здійснення першочергових заходів щодо забезпечення соціального захисту населення в умовах лібералізації цін"; пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 20 грудня 1991 року № 369 "Про коригування рівнів пенсій, призначених до введення в дію Закону України "Про пенсійне забезпечення"; пункту 4 постанови Кабінету Міністрів України від 17 січня 1992 року № 21 "Про заходи у зв'язку з підвищенням мінімального розміру заробітної плати"; частини другої пункту 22 "Положення про індексацію грошових доходів населення", затвердженого Мінпраці і Мінфіном України 26 березня 1992 року.

2. Необхідність офіційного тлумачення зазначених правових актів Молчанова Л.Ф. мотивує тим, що під час судового розгляду справи за її позовом до Придніпровського відділу соціального захисту населення (м.Черкаси) про незаконне утримання з пенсії сум компенсації, обмеження виплат пенсії та відсотків від її індексації Придніпровський районний суд внаслідок суперечностей у деяких положеннях нормативно-правових актів пенсійного законодавства, на її думку, прийняв незаконне і необгрунтоване рішення, що призвело до порушення конституційних прав Молчанової Л.Ф. в коригуванні і виплатах пенсії з 1 січня 1992 року.

Заявниця посилається на частини першу, другу, четверту статті 1 Закону від 3 липня 1991 року, які втратили чинність 15 травня 1992 року, і низку підзаконних актів, що вносили зміни до розмірів пенсій в міру підвищення цін та індексації грошових доходів протягом 1991-1992 років. У зв'язку з неправильним, на погляд Молчанової Л.Ф., рішенням суду, двозначним розумінням суддями поняття "індексація грошових доходів населення" їй необгрунтовано

недодані за цей час суми пенсії, тобто завдано матеріальної та моральної шкоди.

3. Молчанова Л.Ф. не погоджується також з роз'ясненнями Міністерства соціального захисту населення України, вказуючи на наявність суперечностей у висновках судово-бухгалтерської експертизи з цього приводу, відповідях заступника начальника управління пенсійного забезпечення зазначеного Міністерства та начальника відділу соцзахисту населення Придніпровського рай-виконкому (м.Черкаси) і рішеннях районного суду.

4. Із матеріалів справи вбачається, що Молчанова Л.Ф. у грудні 1994 року зверталася до Придніпровського районного суду (м.Черкаси) із скаргою на дії Придніпровського відділу соціального захисту населення стосовно перерахування пенсії. На обґрунтування своїх вимог вона доводила, що з 1 січня 1992 року пенсія, призначена їй у 1983 році, була начебто перерахована з порушенням вимог нового пенсійного законодавства у меншому розмірі, внаслідок чого за січень-квітень 1992 року вона недоодержала відповідну суму.

Рішенням згаданого районного суду від 9 грудня 1994 року Молчановій Л.Ф. у задоволенні скарги про неправильне перерахування пенсії Придніпровським районним відділом соціального захисту населення відмовлено. Суд мотивував це тим, що нове призначення пенсії позивачці не здійснювалось, а проведено лише коригування розміру виплачуваної пенсії відповідно до нового законодавства України, щодо застосування якого відділу соціального захисту надсилались листи, роз'яснення, програми Міністерства соціального захисту населення України, про що Управління соціального захисту населення Черкаської обласної державної адміністрації надіслало суду ґрунтовний висновок. Суд визнав безпідставними й інші доводи позивача, оскільки вони не відповідали вимогам нормативних актів, фактичним обставинам справи і доданим до неї доказам. Судом також не встановлено фактів, які б підтвердили припущення Молчанової Л.Ф. про ведення "подвійної бухгалтерії".

26 травня 1995 року Черкаський обласний суд відхилив протест заступника прокурора області (в порядку нагляду), який просив скасувати рішення Придніпровського районного суду від 9 грудня 1994 року та ухвалу судової колегії у цивільних справах Черкаського облсуду від 15 березня 1995 року.

Колегія суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Л.Ф.Молчанової.

5. Відповідно до статті 147 Конституції України, статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушень його конституційних прав і свобод. Клопотання Молчанової Л.Ф. щодо офіційного тлумачення постанов Верховної Ради України, постанов Кабінету Міністрів України та відомчих інструкцій і положень є безпідставним, оскільки акти, як і закони, що втратили чинність, офіційному тлумаченню Конституційним Судом України не підлягають.

6. Відповідно до статті 14 Закону України "Про Конституційний Суд України" Конституційний Суд України не уповноважений встановлювати та досліджувати фактичні обставини такої справи. Це є компетенцією судів загальної юрисдикції або інших органів державної влади.

В даному разі відповідно до статті 104 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 5 листопада 1991 року та статей 248⁴, 248⁵ ЦПК України рішення органу про призначення пенсії може бути оскаржено у встановленому законом порядку.

На підставі наведеного і керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 49 і 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Молчанової Лідії Федорівни щодо офіційного тлумачення частин першої, другої, четвертої статті 1 Закону Української РСР від 3 липня 1991 року "Про підвищення соціальних гарантій для трудящих" та інших нормативно-правових актів на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в

21 жовтня 1997 року

№ 53-з

Справа № 18/1388-97